

Iconoflies El cessament del director de Bankia crea imatge de la crisi

El magnat caigut

JORDI BALLÓ

Des de l'any 2008 gairebé tots els països, sobretot occidentals, atresoren les imatges d'alguns magnats financer que està obligat a dimitir a causa de la seva mala gestió i de la imparable caiguda del seu banc, que fins aquell moment semblava lliure de tota sospita. En l'origen hi ha la caiguda de Lehman Brothers, i Espanya s'hi ha afegit tard però bé: la dimissió –o el cessament– de Rodrigo Rato com a cara visible de Bankia precedeix la caiguda en picat de l'entitat.

Quines són les imatges de l'últim dia del magnat? En general es recorre a l'arxiu, i se sol recordar algun gest del banquer quan encara se sentia fort i inexpugnable, com va fer Rato quan mesos enre va tocar la campaneta, somrient, per donar llum verda a la cotització en borsa de Bankia, donant a entendre que tot anava de primera. Els enganys gestuals dels banquers són gairebé més grans que els dels polítics: imagineu-vos, doncs, l'art teatral de qui ha estat totes dues coses. Després d'aquesta imatge hipòcrita, els mitjans de comunicació van acudir a altres gestos, també d'arxiu, on l'home ara ja caigut fa pinta de preocupat, amb la mà a la barbeta, pensatiu, o amb les mans tapant-se la cara, com una manera de fer visible la preocupació que arrossega. Encara que aquest gest estigui tret de context: no m'imagino un banquer que sap que a causa de la seva negligència pot enfonsar l'economia d'un país regalant als mitjans audiovisuals aquest gest de contrició i horror davant les càmeres. El més normal és que passi el contrari, que el dia que es fa públic el cessament de les seves funcions, el nostre banquer estigui tranquil, somrient, com unes pasqües, amb la mirada cap endavant i el futur resolt.

Però apareix llavors una altra imatge que es repeteix sospitosament en totes les crisis en la seva fase terminal, la del banquer parlant pel telèfon mòbil, vés a saber amb quines intencions. Aquesta imatge sí que sol ser exhibida en públic per part de tots els magnats en fuga, com una manera de dir: fins al final ho he intentat! |

Tot va molt bé, ho juro. Rodrigo Rato toca la campaneta de la Borsa madrilenya el dia que Bankia va entrar en la cotització, i a continuació aixeca el dit polze com a signe americanitzat que tot anirà molt, molt bé. En aquest moment ell ja deu saber que això no és veritat, i que està venent als accionistes una cosa que no trigarà a esfondrar-se. Aquest optimisme forçat es tornarà en contra seu el dia final

Ho sento, no ho sento. Aquesta imatge de Rodrigo Rato circumspecte, tapant-se la cara, va aparèixer en molts dels mitjans que informaven de la seva caiguda. Per descomptat que és una imatge d'arxiu que no correspon al dia de la dimissió, ni tampoc a cap moment en què pugui dir-se que Rato ha entonat un 'mea culpa' per la seva negligència. Probablement s'està arreglant les ulleres o s'asseca la suor

Fins a l'últim minut. Tant en la reconstrucció fílmica de la caiguda de Lehman Brothers (William Hurt, a la dreta, a 'Malas noticias'), com en les imatges del mateix dia de la dimissió de Rodrigo Rato apareix aquesta imatge repetida, en la qual els implicats estan parlant per telèfon mòbil, com una manera de demostrar que continuen al peu del canó, sense cap ombra ni sospita d'irresponsabilitat